

Conni la bunici

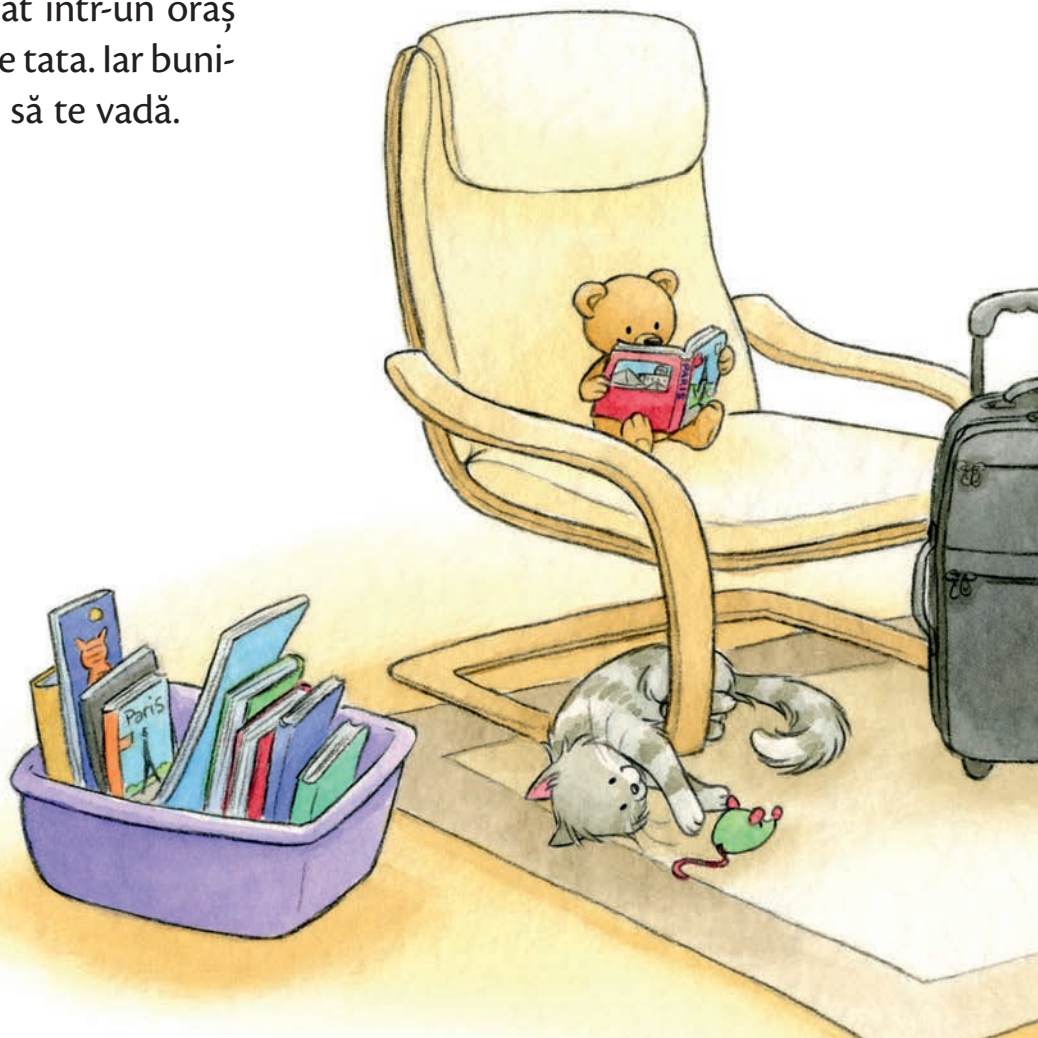

O poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Janina Görrissen

– Vreau și eu să merg cu voi! – exclamă Conni bătând din picior.
Geloasă, ea se așază între părinții ei. Cei doi se privesc cu multă dragoste. Ei vor să meargă singuri la Paris pentru aniversarea căsătoriei lor! Vecina va avea grijă de motanul Miau, iar Conni va trebui să-și petreacă sfârșitul de săptămână cu bunica și bunicul.

– Sunt sigur că te vei distra mult mai bine acolo, decât într-un oraș atât de mare – spune tata. Iar bunicii sunt nerăbdători să te vadă.

Lui Conni îi place să meargă în vizită la bunicii ei. Dar până acum n-a rămas niciodată peste noapte acolo. Sau nu-și amintește să fi făcut asta. Oare va putea adormi? În orice caz, ursulețul de pluș trebuie să o însoțească. Și perna ei moale! Și cartea ei preferată!

Conni, ajutată de mama, își pregătește valiza și rucsacul.

Curând, după masa de prânz, se aude soneria. E bunica! A venit după Conni care, fericită că o vede, sare în brațele ei.

Amândoi părinții lui Conni le însoțesc până la gară. Pe peron, înainte de a se urca în tren, Conni îi mai îmbrățișează o dată pe tata și pe mama. Apoi ușile se închid, iar trenul pornește. Conni, așezată lângă geam, le face cu mâna încă o vreme.